

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 528/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10 Co 101/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 10062/2015), sp. zn. 14 Co 639/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 10063/2015), sp. zn. 6 Co 153/2015 z 27. apríla 2015 (Rvp 10064/2015), sp. zn. 5 Co 436/2014 z 28. apríla 2015 (Rvp 10065/2015), sp. zn. 14 Co 228/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 10066/2015), sp. zn. 14 Co 216/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 10067/2015), sp. zn. 2 Co 886/2014 z 10. decembra 2014 (Rvp 10068/2015), sp. zn. 10 Co 93/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 10069/2015), sp. zn. 10 Co 95/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 10070/2015), sp. zn. 5 Co 156/2015 zo 14. apríla 2015 (Rvp 10071/2015), sp. zn. 3 Co 408/2014 z 29. apríla 2015 (Rvp 10785/2015), sp. zn. 6 Co 131/2015 zo 4. mája 2015 (Rvp 10786/2015), sp. zn. 10 Co 110/2015 z 31. marca 2015 (Rvp 10787/2015), sp. zn. 14 Co 317/2014 zo 7. apríla 2015 (Rvp 10788/2015), sp. zn. 2 Co 52/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 10789/2015), sp. zn. 14 Co 288/2014 zo 7. apríla 2015 (Rvp 10790/2015), sp. zn. 5 Co 209/2014 z 12. mája 2015 (Rvp 11207/2015), sp. zn. 3 Co 251/2014 z 29. apríla 2015 (Rvp 11673/2015), sp. zn. 7 Co 325/2015 z 28. mája 2015 (Rvp 11674/2015), sp. zn. 10 Co 170/2015 z 28. mája 2015 (Rvp 11675/2015), sp. zn. 5 Co 199/2015 z 12. mája 2015 (Rvp 11676/2015), sp. zn. 10 Co 129/2015 z 28. mája 2015 (Rvp 11918/2015), sp. zn. 9 Co 193/2015 z 29. mája 2015 (Rvp 11919/2015), sp. zn. 10 Co 142/2015 z 28. mája 2015 (Rvp 11920/2015), sp. zn. 10 Co 140/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 11921/2015), sp. zn. 6 Co 201/2015 z 19. mája 2015

(Rvp 11922/2015), sp. zn. 7 Co 281/2015 z 27. mája 2015 (Rvp 11923/2015), sp. zn. 11 Co 5/2015 z 19. mája 2015 (Rvp 12328/2015), sp. zn. 3 Co 100/2014 z 30. apríla 2015 (Rvp 12329/2015), sp. zn. 8 Co 228/2014 z 29. mája 2015 (Rvp 12330/2015), sp. zn. 8 Co 41/2015 z 12. mája 2015 (Rvp 12331/2015), sp. zn. 10 Co 214/2015 z 25. júna 2015 (Rvp 12711/2015), sp. zn. 8 Co 363/2014 z 29. mája 2015 (Rvp 12712/2015), sp. zn. 7 Co 49/2015 z 27. mája 2015 (Rvp 12713/2015), sp. zn. 8 Co 112/2014 z 29. mája 2015 (Rvp 12714/2015), sp. zn. 14 Co 114/2015 z 11. júna 2015 (Rvp 12715/2015), sp. zn. 14 Co 265/2015 z 11. júna 2015 (Rvp 12716/2015), sp. zn. 7 Co 280/2015 z 24. júna 2015 (Rvp 12717/2015), sp. zn. 7 Co 255/2015 z 24. júna 2015 (Rvp 13118/2015), sp. zn. 5 Co 316/2014 z 30. júna 2015 (Rvp 13119/2015), sp. zn. 4 Co 494/2014 z 27. mája 2015 (Rvp 13120/2015), sp. zn. 4 Co 495/2014 z 27. mája 2015 (Rvp 13121/2015), sp. zn. 9 Co 497/2014 z 9. júla 2015 (Rvp 13122/2015), sp. zn. 9 Co 383/2014 z 9. júla 2015 (Rvp 13251/2015), sp. zn. 9 Co 222/2014 z 9. júla 2015 (Rvp 13252/2015), sp. zn. 9 Co 429/2014 z 9. júla 2015 (Rvp 13253/2015), sp. zn. 11 Co 8/2015 z 23. júna 2015 (Rvp 13254/2015), sp. zn. 6 Co 283/2015 zo 6. júla 2015 (Rvp 13416/2015), sp. zn. 6 Co 287/2015 zo 6. júla 2015 (Rvp13417/2015), sp. zn. 5 Co 234/2015 zo 16. júna 2015 (Rvp 13418/2015), sp. zn. 8 Co 339/2014 z 29. mája 2015 (Rvp 13689/2015), sp. zn. 10 Co 265/2015 z 23. júla 2015 (Rvp 13690/2015), sp. zn. 8 Co 9/2015 z 9. júna 2015 (Rvp 13691/2015), sp. zn. 14 Co 218/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 13841/2015), sp. zn. 4 Co 393/2014 zo 17. júna 2015 (Rvp 13842/2015), sp. zn. 4 Co 315/2014 zo 17. júna 2015 (Rvp 13843/2015), sp. zn. 9 Co 314/2014 [správne má byť sp. zn. 9 Co 315/2015, pozn.] z 9. júla 2015 (Rvp 13844/2015), sp. zn. 9 Co 315/2014 z 9. júla 2015 (Rvp 13845/2015), sp. zn. 4 Co 543/2014 zo 17. júna 2015 (Rvp 14100/2015), sp. zn. 3 Co 433/2014 z 30. júla 2015 (Rvp 14101/2015), sp. zn. 14 Co 362/2015 z 31. júla 2015 (Rvp 14102/2015), sp. zn. 14 Co 132/2015 z 21. júla 2015 (Rvp 14103/2015), sp. zn. 4 Co 131/2015 z 8. júla 2015 (Rvp 14104/2015), sp. zn. 14 Co 339/2015 z 20. júla 2015 (Rvp 14105/2015), sp. zn. 4 Co 199/2015 zo 17. júna 2015 (Rvp 14106/2015), sp. zn. 4 Co 203/2015 zo 17. júna 2015 (Rvp 14107/2015), sp. zn. 4 Co 201/2015 zo 17. júna 2015 (Rvp 14108/2015), sp. zn. 9 Co 85/2014 z 9. júla 2015 (Rvp 14109/2015), sp. zn. 8 Co 19/2015 z 9. júna 2015 (Rvp 14110/2015), sp. zn. 2 Co 27/2015 z 24. júna 2015 (Rvp 14111/2015), sp. zn. 2 Co 35/2015 z 24. júna 2015 (Rvp 14112/2015), sp. zn. 9 Co 276/2015 z 22. júla

2015[správne má byť 27. júla 2015] (Rvp 14486/2015), sp. zn. 7 Co 138/2015 z 29. júla 2015 (Rvp 14487/2015), sp. zn. 11 Co 47/2015 z 9. júna 2015 (Rvp 14488/2015), sp. zn. 4 Co 157/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 14489/2015), sp. zn. 14 Co 516/2014 zo 4. augusta 2015 (Rvp 14490/2015), sp. zn. 9 Co 242/2015 z 27. júla 2015 (Rvp 14491/2015), sp. zn. 14 Co 380/2015 z 31. júla 2015 (Rvp 14492/2015), sp. zn. 2 Co 80/2015 z 22. júla 2015 (Rvp 14692/2015), sp. zn. 14 Co 172/2015 z 28. júla 2015 (Rvp 14693/2015), sp. zn. 3 Co 180/2015 z 26. júna 2015 (Rvp 14694/2015), sp. zn. 14 Co 437/2014 zo 7. júla 2015 (Rvp 14785/2015), sp. zn. 2 Co 119/2015 z 22. júla 2015 (Rvp 14786/2015), sp. zn. 6 Co 199/2015 z 27. augusta 2015 (Rvp 14787/2015), sp. zn. 14 Co 389/2015 z 10. augusta 2015 (Rvp 14788/2015), sp. zn. 6 Co 397/2015 z 27. augusta 2015 (Rvp 14789/2015), sp. zn. 8 Co 217/2015 z 18. augusta 2015 (Rvp 15022/2015), sp. zn. 8 Co 214/2015 z 18. augusta 2015 (Rvp 15023/2015), sp. zn. 8 Co 220/2015 z 18. augusta 2015 (Rvp 15024/2015), sp. zn. 5 Co 336/2015 z 28. júla 2015 (Rvp 15025/2015), sp. zn. 6 Co 258/2015 zo 7. septembra 2015 (Rvp 15026/2015), sp. zn. 8 Co 906/2014 z 9. júna 2015 (Rvp 15027/2015), sp. zn. 5 Co 35/2015 z 25. augusta 2015 (Rvp 15028/2015), sp. zn. 9 Co 209/2014 zo 17. septembra 2015 (Rvp 15029/2015), sp. zn. 14 Co 466/2014 zo 4. augusta 2015 (Rvp 15030/2015), sp. zn. 8 Co 141/2015 z 18. augusta 2015 (Rvp 15031/2015), sp. zn. 8 Co 187/2015 z 18. augusta 2015 (Rvp 15032/2015), sp. zn. 10 Co 273/2015 z 23. júla 2015 (Rvp 15033/2015), sp. zn. 5 Co 352/2015 z 25. augusta 2015 (Rvp 15309/2015), sp. zn. 9 Co 723/2014 zo 17. septembra 2015 (Rvp 15310/2015), sp. zn. 9 Co 722/2014 zo 17. septembra 2015 (Rvp 15311/2015), sp. zn. 9 Co 7/2015 zo 17. septembra 2015 (Rvp 15312/2015), sp. zn. 7 Co 331/2015 zo 14. júla 2015 (Rvp 15546/2015), sp. zn. 6 Co 360/2015 z 21. septembra 2015 (Rvp 15547/2015), sp. zn. 14 Co 506/2014 zo 4. augusta 2015 (Rvp 15664/2015), sp. zn. 9 Co 353/2015 z 25. septembra 2015 (Rvp 15665/2015), sp. zn. 14 Co 303/2015 z 11. augusta 2015 (Rvp 15666/2015), sp. zn. 8 Co 282/2015 z 8. septembra 2015 (Rvp 16049/2015), sp. zn. 8 Co 283/2015 z 8. septembra 2015 (Rvp 16050/2015), sp. zn. 4 Co 215/2014 z 31. augusta 2015 (Rvp 16051/2015), sp. zn. 9 Co 370/2015 z 25. septembra 2015 (Rvp 16052/2015), sp. zn. 9 Co 369/2015 z 25. septembra 2015 (Rvp 16053/2015), sp. zn. 8 Co 279/2015 z 8. septembra 2015 (Rvp 16054/2015), sp. zn. 5 Co 883/2014 z 20. októbra 2015 (Rvp 16589/2015), sp. zn. 3 Co 349/2014 z 30. júla 2015 (Rvp 16590/2015), sp. zn.

4 Co 449/2014 z 23. septembra 2015 (Rvp 16591/2015), sp. zn. 6 Co 352/2015 z 5. októbra 2015 (Rvp 16592/2015), sp. zn. 2 Co 276/2015 z 21. októbra 2015 (Rvp 16593/2015), sp. zn. 5 Co 512/2015 z 20. októbra 2015 (Rvp 16594/2015) a sp. zn. 3 Co 167/2014 z 23. septembra 2015 (Rvp 16595/2015) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 10062/2015, Rvp 10063/2015, Rvp 10064/2015, Rvp 10065/2015, Rvp 10066/2015, Rvp 10067/2015, Rvp 10068/2015, Rvp 10069/2015, Rvp 10070/2015, Rvp 10071/2015, Rvp 10785/2015, Rvp 10786/2015, Rvp 10787/2015, Rvp 10788/2015, Rvp 10789/2015, Rvp 10790/2015, Rvp 11207/2015, Rvp 11673/2015, Rvp 11674/2015, Rvp 11675/2015, Rvp 11676/2015, Rvp 11918/2015, Rvp 11919/2015, Rvp 11920/2015, Rvp 11921/2015, Rvp 11922/2015, Rvp 11923/2015, Rvp 12328/2015, Rvp 12329/2015, Rvp 12330/2015, Rvp 12331/2015, Rvp 12711/2015, Rvp 12712/2015, Rvp 12713/2015, Rvp 12714/2015, Rvp 12715/2015, Rvp 12716/2015, Rvp 12717/2015, Rvp 13118/2015, Rvp 13119/2015, Rvp 13120/2015, Rvp 13121/2015, Rvp 13122/2015, Rvp 13251/2015, Rvp 13252/2015, Rvp 13253/2015, Rvp 13254/2015, Rvp 13416/2015, Rvp13417/2015, Rvp 13418/2015, Rvp 13689/2015, Rvp 13690/2015, Rvp 13691/2015, Rvp 13841/2015, Rvp 13842/2015, Rvp 13843/2015, Rvp 13844/2015, Rvp 13845/2015, Rvp 14100/2015, Rvp 14101/2015, Rvp 14102/2015, Rvp 14103/2015, Rvp 14104/2015, Rvp 14105/2015, Rvp 14106/2015, Rvp 14107/2015, Rvp 14108/2015, Rvp 14109/2015, Rvp 14110/2015, Rvp 14111/2015, Rvp 14112/2015, Rvp 14486/2015, Rvp 14487/2015, Rvp 14488/2015, Rvp 14489/2015, Rvp 14490/2015, Rvp 14491/2015, Rvp 14492/2015, Rvp 14692/2015, Rvp 14693/2015, Rvp 14694/2015, Rvp 14785/2015, Rvp 14786/2015, Rvp 14787/2015, Rvp 14788/2015, Rvp 14789/2015, Rvp 15022/2015, Rvp 15023/2015, Rvp 15024/2015, Rvp 15025/2015, Rvp 15026/2015, Rvp 15027/2015, Rvp 15028/2015, Rvp 15029/2015, Rvp 15030/2015, Rvp 15031/2015, Rvp 15032/2015, Rvp 15033/2015, Rvp 15309/2015, Rvp 15310/2015, Rvp 15311/2015, Rvp 15312/2015, Rvp 15546/2015, Rvp 15547/2015, Rvp 15664/2015, Rvp 15665/2015, Rvp 15666/2015, Rvp 16049/2015, Rvp 16050/2015, Rvp 16051/2015, Rvp 16052/2015, Rvp 16053/2015, Rvp 16054/2015, Rvp 16589/2015,

Rvp 16590/2015, Rvp 16591/2015, Rvp 16592/2015, Rvp 16593/2015, Rvp 16594/2015 a Rvp 16595/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 528/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 6. júla 2015, 20. júla 2015, 23. júla 2015, 7. augusta 2015, 19. augusta 2015, 31. augusta 2015, 10. septembra 2015, 18. septembra 2015, 23. septembra 2015, 30. septembra 2015, 6. októbra 2015, 12. októbra 2015, 19. októbra 2015, 26. októbra 2015, 9. novembra 2015, 13. novembra 2015, 20. novembra 2015, 27. novembra 2015, 3. decembra 2015, 10. decembra 2015 a 21. decembra 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), tak ako sú označené v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava I, Okresným súdom Bratislava II, Okresným súdom Bratislava III, Okresným súdom Bratislava IV a Okresným súdom Bratislava V (ďalej len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktoré sú teda súčasne súdmi, ktoré sťažovateľke uvedenú škodu a nemajetkovú ujmu mali spôsobiť.

Okresné súdey rozhodli v predmetných veciach vo veci samej rozsudkami, proti ktorým podala sťažovateľka odvolania. Následne jej okresné súdey vyrubili uzneseniami za podané odvolania súdny poplatok 20 € podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov [príloha zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)]. Proti uzneseniam okresných súdov o povinnosti zaplatiť súdny poplatok podala sťažovateľka odvolania, o ktorých rozhodol krajský súd napadnutými rozhodnutiami tak, že potvrdil uznesenia okresných súdov o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolania.

Tvrdenie o porušení v sťažnostiach označených práv sťažovateľka odôvodňuje najmä takto:

„Podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatnené nie je podanie odvolania. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. ako je tomu pri položke 1 sadzobníka súdnych poplatkov...

... Sťažovateľ podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Sťažovateľ preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie...

V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.“

Podľa sťažovateľky jej „bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov... uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal[a]. Takéto konanie zo strany súdu predstavuje zásah do základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46

ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky.“

Sťažovateľka argumentuje aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 39/2007 z 29. marca 2007 poukazujúc na jeho časť, v ktorej sa uvádza: *«Za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov), sa súdne poplatky nevyberajú; v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy.»* (rozhodnutie pre lepšiu orientáciu v prílohe prikladáme). *A ďalej: Analogické určovanie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy, pretože v zmysle článku 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky dane a poplatky možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, a ak zákon o súdnych poplatkoch ukladá poplatkové povinnosti, musia byť tieto povinnosti stanovené jasne a jednoznačne. Pokiaľ tomu tak nie je, zodpovedá ústavne konformnému výkladu zákona o súdnych poplatkoch záver rešpektujúci zásadu „v pochybnostiach v prospech poplatníka“, t. j. záver, že poplatková povinnosť v týchto prípadoch nevznikla.»*

Sťažovateľka ďalej v sťažnostiach uvádza, že *„... podľa ust. § 18ca ZoSP z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba žalobcom podaná pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. (zákon ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony) a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Do 30. 09. 2012 bolo podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.“*

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru napadnutým postupom a rozhodnutiami krajského súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo Trestného poriadku. V zmysle ustanovenia § 166 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali

a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností, ktoré sú predmetom tohto prerokovania pred ústavným súdom, a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich v odvolacom konaní o potvrdení rozhodnutí súdov prvého stupňa o povinnosti sťažovateľky zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie ako riadny opravný prostriedok, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu. Ústavný súd po preskúmaní predmetu aj týchto sťažností dospel k záveru, že z dôvodu, že sťažovateľkou použitá argumentácia v týchto sťažnostiach je identická s jej právnou argumentáciou, ktorú už použila v celom rade predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd v uplynulom období už zaoberal, sú preto sťažovateľke nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v rovnakých prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku, v dôsledku čoho nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 453/2014, I. ÚS 517/2014, I. ÚS 763/2014, III. ÚS 514/2014, III. ÚS 620/2014, IV. ÚS 255/2014, IV. ÚS 266/2014, IV. ÚS 267/2014, IV. ÚS 268/2014, IV. ÚS 340/2014, atď.), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho

pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016